

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Vladimírem Gabrielem Navrátilcem
ve věci

žalobce: X. Y., státní příslušník Běloruska
zastoupen advokátkou Mgr. Zuzanou Kratěnovou
sídlem Bělehradská 572/63, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: Ředitelství služby cizinecké policie
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. CPR-29052-6/ČJ-2025-930310-V230 z 4. 2. 2026

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci.

1. Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy uložilo žalobci rozhodnutím č. j. KRPA-228969-21/ČJ-2025-000022-SV ze 14. 8. 2025 správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, jelikož se žalobce zdržoval na území ČR bez platného cestovního dokladu a oprávnění k pobytu. Zároveň stanovilo tříletou dobu, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států

Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále „*EU a smluvní státy*“).

2. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Odůvodnil to tím, že podle závazného stanoviska Ministerstva vnitra je vycestování do Běloruské republiky možné a rozhodnutí o vyhoštění není v rozporu se zákazem navrácení (*non-refoulement*). Tento závěr podporuje i skutečnost, že žalobce vycestoval z Běloruské republiky dobrovolně bez jakýchkoli komplikací. Žalovaný rovněž shledal nesrovnalosti v žalobcových výpovědích a zpochybnil závažnost jeho obav o bezpečnost. Žalobce uvádí, že byl zadržen dva dny za účast na protivládních demonstracích a byl mu zabaven mobilní telefon. Zadržení účastníka protivládní demonstrace by však nebylo podle dostupných informací pouze krátkodobé. Z podkladů neplyne, že by žalobci hrozilo na území Běloruské republiky trestní stíhání, nelidské zacházení nebo mučení. Pokud by žalobce skutečně pociťoval obavy o svou bezpečnost, požádal by podle žalovaného o mezinárodní ochranu, což neučinil. Žalovaný proto uzavírá, že nic nenasvědčuje tomu, že by žalobci hrozila vážná újma ve smyslu zásady *non-refoulement*. Také délku uloženého opatření považuje žalovaný za přiměřenou. Doba neoprávněného pobytu trvala více než 4 roky a doba pobytu bez cestovního dokladu necelý rok, přičemž doba trvání protiprávního stavu je zásadním kritériem při posuzování přiměřenosti. Prvostupňové rozhodnutí rovněž nezasahuje nepřiměřeně do soukromého a rodinného života žalobce, protože nemá v ČR žádné rodinné příslušníky ani jiný významný ukotvující prvek. Řízení netrpí podle žalovaného žádnými procesními vadami, žalobce měl možnost se seznámit se všemi podklady, mohl se k nim vyjádřit a řízení probíhalo za účasti tlumočníka. Správní orgán prvního stupně postupoval v souladu s právními předpisy a spisový materiál obsahuje dostatečné množství podkladů pro vydání rozhodnutí o vyhoštění žalobce.

2. Průběh soudního řízení.

3. **Žalobce v žalobě** podané 1. 3. 2026 namítl, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s jeho odvolací argumentací. Konkrétně uvedl, že vycestování do Běloruské republiky by bylo v rozporu se zákazem navrácení (*non-refoulement*), protože mu při návratu hrozí uvěznění a další perzekuce za jeho protivládní aktivity. Žalobce dále uznává, že pobýval na území ČR neoprávněně, ale žalovaný nepřihlédl k tomu, že žalobce tuto skutečnost během řízení nijak nezpochybňoval. Žalovaný nezohlednil ani ostatní aspekty relevantní pro posouzení přiměřenosti dopadů vyhoštění. Ačkoliv žalobce nemá v ČR rodinu, jeho sociální vazby jsou vzhledem k délce pobytu v ČR silnější než ty v Běloruské republice. Žalobce tedy považuje rozhodnutí žalovaného za nepřiměřený zásah do svého soukromého života. Nadto pokládá žalobce za nepřiměřenou i délku zákazu pobytu.
4. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** plně odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí. Připomněl, že vyhoštění je v žalobcově případě zákonné a přiměřené. Žalobce se totiž zdržoval na území ČR bez oprávnění a nebyl zjištěn žádný závažný osobní nebo humanitární důvod, který by odůvodňoval upuštění od vyhoštění. Délka uloženého vyhoštění je přiměřená s ohledem na relevantní okolnosti a délku trvání protiprávního stavu.
5. **Soud vyzval žalobce** přípisem z 24. 3. 2026 k předložení písemnosti, na niž v žalobě výslovně odkázal, ale soudu ji nezaslal – potvrzení, že je proti němu v Běloruské republice vedeno trestní stíhání související se jeho účastí na protivládní demonstraci v roce 2020, včetně úředního překladu do českého jazyka.

6. **Žalobce v replice** z 1. 4. 2026 doplnil tvrzení k aktuální politické situaci v Běloruské republice, zejména ohledně postihu osob navrátivších se do země ze zahraničí. Na podporu svých tvrzení předložil řadu písemných podkladů, včetně odkazů na sedm internetových článků a jejich strojových překladů, a odkazů na zpravodajské videozáznamy.
7. **Žalovaný v duplice z 13. 4. 2026** uvedl, že žalobce nepředložil takové nové, konkrétní a individualizované skutečnosti, jež by zřetelně přesahovaly rámec informací obecně známých a veřejně dostupných a k nimž by se ve správním řízení nevyjádřil.

3. Posouzení věci.

8. Soud shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas ve lhůtě podle § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců a osobou oprávněnou. Následně soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, jenž zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“)]. Dále přezkoumal řízení předcházející jeho vydání, jakož i vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti.
9. O žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil ve vyjádření k žalobě výslovně a žalobce po poučení soudem konkludentně. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, jelikož všechny písemnosti potřebné pro rozhodnutí jsou součástí správního spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009), nebo je soud účastníkům řízení zaslal, takže jim byly známy a mohli se k nim vyjádřit.
10. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 zákona o pobytu cizinců vydá policie rozhodnutí o vyhoštění cizince až na 5 let, pokud cizinec pobývá na území EU a smluvních států bez platného cestovního dokladu či bez platného oprávnění k pobytu. Podle § 119a odst. 2 zák. o pobytu cizinců takové rozhodnutí nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince. Správní orgány zohlední podle § 174a odst. 1 zák. o pobytu cizinců při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem. Ustanovení § 179 odst. 1 zák. o pobytu cizinců neumožňuje vycestování cizince, pokud jsou zde důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, hrozilo by mu tam skutečné nebezpečí. Za skutečné nebezpečí se podle odstavce 2 tohoto ustanovení považuje navrácení v rozporu s článkem 2 až 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (zásada *non-refoulement*).
11. Potenciálním nebezpečím, které by žalobci mohlo hrozit po návratu do Běloruské republiky, se žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně zabýval, jak je zřejmé z rekapitulace v bodě 2 tohoto rozsudku. Vyšel ze závazného stanoviska založeného na aktuálních podkladech o bezpečnostní a politické situaci v Běloruské republice z 27. 5. 2025, jakož i z dokumentu „*Bělorusko – Současná situace účastníků protestů proti výsledkům prezidentských voleb konaných v r. 2020*“ z 18. 3. 2025. Z nich vyplývá, že osoby zadržené v Běloruské republice z důvodu účasti na protivládních demonstracích mohou čelit mučení a nelidskému zacházení. Zároveň však žalovaný na podkladě těchto dokumentů dovodil, že nejde o žalobcův případ. Pokud by byl totiž žalobce zadržen kvůli účasti na protivládních

demonstracích, nezůstalo by jen u dvoudenního zadržení a odebrání mobilního telefonu a nebylo by mu umožněno ze země legálně a volně vycestovat. Mobilní telefon byl navíc žalobci podle dostupných dokladů zabaven proto, že nezaplatil peněžitý trestu 405 rublů. Dále žalovaný poukázal na některé nesrovnalosti v žalobcových tvrzeních, jež z jeho pohledu zpochybňovaly vážnost a aktuálnost tvrzených obav. Šlo zejména o to, že žalobce sice měl mít údajně od počátku v úmyslu požádat o mezinárodní ochranu, ale nikdy tak neučinil, a to ani poté, co se měl v roce 2025 dozvědět o zájmu běloruské policie o svou osobu.

12. Žalovaný tak nerozporoval, že se žalobce v roce 2020 zúčastnil některých protivládních demonstrací, ani to, že v Běloruské republice obecně dochází k represím vůči jejich účastníkům. Proto by bylo nadbytečné provádět důkazy dvěma videonahrávkami a jednou fotografií, které by měly zachycovat žalobce při účasti na takové demonstraci. Žalovaný však nezjistil žádné důkazy svědčící o tom, že právě z tohoto důvodu došlo vůči žalobci v minulosti k represím nebo že by mu takové represe hrozily. S tímto hodnocením se soud ztotožňuje a nic se na tom nezměnilo ani v průběhu soudního řízení. Žalobce nad rámec dříve uvedeného prohlásil, že *„předkládá soudu potvrzení, že je proti němu v Bělorusku vedeno trestní řízení, které má souvislost s jeho účastí na protivládni demonstraci v roce 2020“*. Takové potvrzení však soudu ani přes výslovnou výzvu nezaslal. Předložil sice předvolání na prokuraturu města Grodno za účelem pohovoru na 28. 2. 2023 a usnesení z 10. 8. 2022 o omezení jeho práva na vycestování z Běloruské republiky do doby splnění „výše uvedených“ (v předložené písemnosti nespecifikovaných) povinností. Žádná z těchto písemností však nedokládá, že je proti žalobci vedeno trestní stíhání, tím méně, že by se tak dělo kvůli jeho protivládním aktivitám. Soud přitom zdůrazňuje, že samotná hrozba trestního stíhání či uvěznění nepředstavuje skutečné nebezpečí, tedy mučení či nelidské zacházení (srov. rozsudek NSS 5 Azs 96/2021-39 z 31. 1. 2023).
13. Žalobce v doplnění žaloby z 1. 4. 2026 argumentoval také tím, že mnoho lidí (dříve desítky, později stovky), kteří se vrátili do Běloruské republiky, bylo na hranicích zadrženo, zejména kvůli obsahu svého mobilního telefonu či aktivitě v sociálních médiích, a někteří z nich byli následně trestně stíháni. Poukázal také na počet osob deportovaných z Běloruské republiky, z nichž některé byly vzápětí zadrženy a obviněny kvůli organizaci nepokojů či financování extremismu.
14. K tomu soud předně uvádí, že všechny internetové články zaslané žalobcem na podporu těchto tvrzení byly zveřejněny před vydáním napadeného rozhodnutí, některé i o několik let dříve (24. 12. 2023, 26. 12. 2023, 11. 1. 2024, 13. 9. 2024, 11. 2. 2025, 14. 2. 2025, 12. 1. 2026).
15. Správní soudy setrvale judikují, že nemohou zohlednit argumentaci, která nebyla z důvodů přičitatelných pouze žalobcově procesní pasivitě předmětem zkoumání správních orgánů. Platí totiž, že *„správní soudy v zásadě nemohou napravovat procesní pasivitu účastníka řízení, který nebyl v průběhu správního řízení co do svých tvrzení a návrhu důkazů nijak aktivní, a skutková tvrzení uplatnil teprve v řízení před správními soudy“* (rozsudky NSS 2 Azs 179/2017 z 30. 8. 2017 nebo 9 Azs 401/2018 z 19. 12. 2018). Vykročení správního soudu z mantinelů přezkumné činnosti stanovených zákonem přitom představuje vadu řízení, k níž NSS přihlíží *ex officio* (srov. § 109 odst. 4 s. ř. s.). Tyto závěry se vztahují v plném rozsahu také na žalobu proti správnímu vyhoštění (rozsudek NSS 7 Azs 85/2021 z 23. 9. 2021, bod 8). Soudní dvůr EU sice s poukazem na absolutnost zásady *non-refoulement* shledal,

že vnitrostátní soud musí zajistit dodržování této zásady ve všech řízeních směřujících k navrácení (rozsudek C-156/23, Ararat ze 17. 10. 2024, zejména bod 51), včetně řízení o vyhoštění. Současně zdůraznil, že v zájmu realizace této zásady je vnitrostátní soud povinen posoudit jak skutečnosti, jež rozhodující orgán zohlednil nebo mohl zohlednit, tak ty, které nastaly po přijetí rozhodnutí tímto orgánem (rozsudek C-585/16, Alheto z 25. 7. 2018, bod 113). Ani z této judikatury však nevyplývá, že by se soud musel zabývat skutečnostmi a tvrzeními, u nichž žalobci nic nebránilo v jejich uplatnění ve správním řízení a neučinil tak jen v důsledku své procesní pasivity.

16. Žalobce neuvedl žádný důvod, proč nemohl tyto důkazy a jim odpovídající tvrzení uplatnit již ve správním řízení, proto nemohou být podkladem pro rozhodnutí soudu. Přesto soud znovu připomíná, že oba správní orgány se na základě závazného stanoviska a jeho přezkoumání podrobně zabývaly situací účastníků protivládních demonstrací i obecně represemi proti odpůrcům běloruského režimu, včetně možnosti vycestování a návratu do země. Nezjistily přitom dostatečné skutečnosti, ať už nastalé v minulosti nebo současnosti, kvůli nimž by měly represe popsané v přiložených člancích hrozit právě žalobci. Je zřejmé, že osoby vracející se do Běloruské republiky na hranicím často čelí kontrolám svých osobních věcí, například mobilních telefonů. Žalobce však netvrdí, že by vyvíjel aktivity, které by mohly být odhaleny při jeho osobní kontrole na hranicích a kvůli nimž by mohl být na hranicích Běloruské republiky zadržen a mělo by mu hrozit skutečné nebezpečí.
17. Pro úplnost soud poznamenává, že závazné stanovisko a jeho potvrzení, z nichž správní orgány vyšly, popisuje využívání softwaru KIPOD na rozpoznávání obličejů pro identifikaci účastníků protivládních protestů. U řadových účastníků však hovoří „pouze“ o postizích, nikoli o stíhání, a zároveň upozorňuje na to, že počet kamer na veřejnosti v roce 2020 byl jen malým zlomkem dnešního počtu. Z tohoto podkladu tak nevyplývá, že by právě žalobci mělo z tohoto důvodu hrozit skutečné nebezpečí. Tato konkrétní zjištění žalobce relevantně nezpochybňuje, jeho argumentace je v tomto ohledu krajně obecná a žádný z jím navržených článků se o „*aktivním využívání software na bázi AI pro porovnávání obličejů vstupujících osob s archivními foto a video materiály z protestů roku 2020*“ nezmiňuje.
18. Soud se tak ztotožnil se žalovaným, že nebylo zjištěno, že by žalobci hrozilo při návratu do Běloruské republiky skutečné nebezpečí ve smyslu § 179 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.
19. Žalobce dále považuje napadené rozhodnutí za nepřiměřený zásah do svého soukromého života. Sam však v žalobě přiznává, že v ČR nemá žádné rodinné příslušníky. Žalobce uvádí na podporu svého tvrzení pouze to, že se nachází již delší dobu mimo zemi svého původu, a že tedy má sociální vazby spíše v ČR. Soud nepovažuje tento argument za dostačující. Naopak ze správního spisu vyplývá, že žalobce má v Běloruské republice nejen všechny rodinné příslušníky, ale také zajištěné bydlení. Vzhledem k tomu, že žalobce nemá oprávnění v ČR pracovat, nenaruší rozhodnutí o vyhoštění ani jeho ekonomický život. Konečně žalobce nerozumí českému jazyku, což rovněž zpochybňuje intenzitu jeho vazby na hostitelský stát. Za těchto okolností obстоjí závěr žalovaného, že rozhodnutí o vyhoštění nepovede k nepřiměřenému narušení žalobcova osobního ani rodinného života.
20. Žalobce konečně namítá, že uložení zákazu pobytu na území EU a smluvních států v délce 3 let je nepřiměřené. Poukazuje především na svou spolupráci se správními orgány po celou dobu řízení. Byť soud souhlasí se žalobcem, že spolupráce se správními orgány představuje polehčující okolnost, správní orgán prvního stupně i žalovaný vzali tuto skutečnost v potaz při stanovování délky opatření. Zároveň však museli zvážit i skutečnosti přitěžující,

konkrétně dobu neoprávněného pobytu trvající více než 4 roky a vědomé porušení povinností. Vzhledem k tomu, že délka uloženého opatření je kratší než délka žalobcova nelegálního pobytu, není dle soudu nepřiměřená (srov. obdobně rozsudek Městského soudu v Praze 21 A 26/2023-21 z 31. 7. 2023). Ani této námitce žalobce tedy nelze přisvědčit.

4. Závěr a náklady řízení.

21. Soud neshledal, že by rozhodnutí o vyhoštění porušovalo zásadu *non-refoulement*. Zároveň je rozhodnutí přiměřené jak ohledně zásahu do žalobcova soukromého života, tak ohledně délky uloženého opatření. Jelikož soud nepřisvědčil žádnému z žalobních bodů, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, ale nevznikly mu náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto mu soud nemohl přiznat jejich náhradu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

Praha 16. dubna 2026

JUDr. Vladimír Gabriel Navrátil
soudce